

عنوان مقاله:

شناسایی اندام‌های مقاوم و غیرمقاوم گیاه مرتعی جگن نسبت به تنش وارده از سوی چرای دام (برش) (مطالعه موردی: مزرعه تحقیقاتی دانشگاه گنبد کاووس)

محل انتشار:

اولین همایش ملی بیابان (علوم، فنون و توسعه پایدار) (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مجید محمد اسمعیلی - استادیار گروه منابع طبیعی دانشگاه گنبد کاووس

وحید کریمیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشگاه صنعتی اصفهان

رضا کاوندیحبیب - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری، دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

بیشتر مناطق مرتعی کشور به علت مدیریت و بهره برداری نادرست در گذشته و حال با تغییر در وضعیت و گرایش پوشش گیاهی و تخریب خاک مواجه بوده که کاهش تولید علوفه و تولید اتمامی را در پی دارد. استفاده از گونه های بومی برای احیاء مناطق خشک و نیمه خشک نه تنهایی تواند منفعت اقتصادی داشته باشد، بلکه از نظر اکولوژیکی می‌تواند مورد توجه قرارگیرد. برای شناسایی گونه‌های مقاوم به چرا جهت احیاء این مناطق گونه *Juncus maritimus* را مورد آزمایش قرار دادیم. آزمایش به صورت تصادفی با 4 تیمار و 10 تکرار انجام گردید. تمام قسمت های هوایی گیاه مورد مطالعه در چهار تیمار برش، برش هر هفته یک بار، هر 2 هفته یک بار، هر 4 هفته یک بار و تیمار شاهد (برش فقط در پایان آزمایش) طی برنامه ریزی منظم از ارتفاع 6 سانتیمتری بالای سطح خاک گلدان ها قطع شدند. نتایج نشان داد که از نظر اندام هوایی (ساقه های هوایی) اختلاف معنی داری بین تیمار های برش با تیمار شاهد وجود دارد، از طرفی تعداد ساقه های هوایی در تیمار برش هر هفته یکبار نسبت به تیمار برش دو هفته یکبار و چهار هفته یکبار عدد بیشتری را به خود اختصاص داده است که نشان دهنده تأثیر مثبت برش بر روی ساقه های آن می‌باشد. همچنین نتایج بررسی اندام‌های زیرزمینی نشان می‌دهد که طول کل ریزوم در این گیاه در تیمارهای قطع شده نسبت به تیمار شاهد به طور معنی داری کاهش پیدا کرده است. اما اختلاف معنی داری در تعداد کل ریزوم این گیاه بین تیمارهای مختلف مشاهده نگردید.

کلمات کلیدی:

چرای دام، خشک و نیمه‌خشک، جگن، ساقه‌هوایی، ریزوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/160611>

